

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12665/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат у ..., против туженог Електромрежа Србије АД Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат у ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5685/2023 од 07.05.2025. године, у седници одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5685/2023 од 07.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5685/2023 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5074/22 од 28.07.2023. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 400 кв ТС, описаног у изреци првостепене пресуде, на кп бр. .. КО ..., уписаној у ЛН бр. ..., у површини од 2013 м², исплати износ од 282.960,00 динара, са законском затезном каматом од 28.07.2023. године до коначне исплате и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.670,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5685/2023 од 07.05.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Нишу у делу одлуке о тужбеном захтеву. Првостепена пресуда преиначена је у делу одлуке о трошковима поступка тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.670,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију поозивом на одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради новог тумачења права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог

суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада за стварну службеност установљену на парцели тужиоца као власника послужног добра, у складу са одредбом члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука којом је тужени као власник повласног добра обавезан да тужиоцу плати одговарајућу накнаду донета је на основу утврђене чињенице да је постављањем далековода изнад парцеле тужиоца ограничено право тужиоца да користи своју парцелу на дотадашњи начин и да је услед наведеног тржишна вредност његове парцеле умањена.

Одлука другостепеног суда у складу је са правним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, о начину рачунања рока застарелости потраживања накнаде по основу успостављене законске службености. Према правном ставу Врховног касационог суда потраживање на име накнаде за успостављену законску стварну службеност застарева у општем року из члана 371. ЗОО, а рок почиње да тече од стављања у функцију електро-мреже. Одлуке нижестепених судова којима је усвојен тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде донете су на основу утврђене чињенице да је употреба предметног далековода дозвољена решењем Министарства грађевинарства и урбанизма од 26.09.2012. године, а тужба тужиоца поднета суду дана 23.09.2022. године, из чега је изведен закључак да потраживање тужиоца није застарело. Моменат стављања у функцију електромреже (односно добијања употребне дозволе за далековод) узет је као релевантан за рачунање почетка рока застарелости јер је то тренутак када је дозвољена легитимна употреба далековода, у складу са правним прописима. То је тренутак када је утврђено да су радови изведени у складу са решењем о одобрењу за изградњу, да је обављен технички преглед изведених радова, те да се може дозволити употреба електро-мреже у складу са Законом о планирању и изградњи. Како је одлука другостепеног суда у складу са правним ставом Врховног суда о питању застарелости потраживања предметне накнаде, те како се наводима ревидента не указује на конкретне одлуке у којима је одлучено супротно, не постоји неуједначеност судске праксе коју је потребно усагласити.

Из наведених разлога Врховни суд је да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Сагласно изнетом одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.09.2022. године, а преиначена 28.07.2023. године. Вредност предмета спора побијеног дела пресуде, на дан преиначења тужбе, износи 282.960,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија туженог недозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је, применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић